

РОБЕРТ ШЕКЛІ

ВНИЗ ЧЕРЕЗ ШЛУНКОВИЙ ТРАКТ У КОСМОС З МАНТРОЮ, ТАНТРОЮ І «ПЛЯМИСТИМ БАДАБУМОМ».

— Але ж у мене справді будуть галюцинації? — перепитав Грегорі.

— Як я вже казав, я Вам це гарантую, — відповів Блейк. — Насправді, вони вже мали б початися.

Грегорі роззирнувся довкола себе. Жахлива, занудно знайома кімната: вузьке синє ліжко, горіховий буфет, мармуровий столик на кованих ніжках, двійчаста лампа, яскраво-червоний килимок і ще бежевий телевизор. Він сидів у м'якому кріслі, а навпроти нього розташувався блідий товстун Блейк. Він вказував пальцем на три строкаті таблетки неправильної форми.

— Знаєте, — продовжив він. — У цих таблеточках замісили найрізноманітнішу наркоту: айс, кокс, камінь, пил. Щось розбавлено спідами, а в щось влили очисник для труб. Та Ви, на щастя, зараз проковтнули класичний особливий тантро-мантричний специфічно істеричний надкислотний коктейль доктора Блейка. Серед наркаторговців більш відомий як «Плямистий Бадабум». Склад наступний: кришталєво чистий LSD-25, старанно підібрані добавки STP, DMT і THC, крапелька «Яги», дрібка псілоцибіну, мізерна кількість ололіуки, плюс особливий інгредієнт від виробника — екстракт з брусниці. Це, мій друже, найновіший і найсильніший галюциногенний підсилювач.

Грегорі витріщався на свою руку. Він стикав її і розтискав.

— В результаті, — Блейк продовжив. — вам гарантують абсолютний, миттєвий, блискучий, кислотний захват від доктора Блейка. Ваші галюцинації триватимуть, як мінімум, 15 хвилин, інакше я повертаю Вам усі Ваші гроші і відмовляюся від репутації найкращого позаштатного, підпільного провізора у всьому Вест-Віладжі.

— Ви так кажете, наче самі приймали його, — сказав Грегорі.

— Зовсім ні, — запротестував Блейк. — Я сиджу на простих спідах, на класичних амфітамінах, на тих що водії вантажівок і випускники старших класів ковтають фунтами і заливають в себе галонами. Мет не більше ніж стимулятор. З його допомогою я можу працювати швидше і ефективніше. Я маю в стислі терміни побудувати власну наркоімперію між Х'юстоном і 14 вулицею, бігом змитися доки вкінцець не спалив собі нерви, або отримав стусанів від наркош-мафіозі, а потім виринути десь у Швейцарії і ловити кайф по розкішних санаторіях в оточенні яскравих жінок, повненьких банківських рахунків, швидких машин та поваги місцевих політиканів.

Блейк замовк на мить і потер верхню губу.

— Від мета, звісно, з'являється певна патетика в голосі, котра супроводжується неспинним базіканням... Проте відкиньте страх, мій обдовбаний друже і поважний клієнте, мої відчуття практично не притупилися, і я цілком здатен взяти на себе роль гіда по тому суперслонському розвантаженню, яким Вас зараз навантажило.

— Як давно я прийняв таблетку? — запитав Грегорі.

Блейк зиркнув на свій годинник.

— Більш ніж годину тому.

— Хіба вона не мала б уже подіяти?

— Таки мала! Без варантів! Щось вже мало б відбутися

Грегорі роззирнувся. І побачив зарослу травною по краям яму в якій пульсували світляки, а в слюдяну стінку влип цвіркун-полонений. Він стояв на краю ями ближче до конденсаційної труби. Навпроти нього на вкритому мохом камені сидів Блейк. Його вії переплуталися, шкіра була вкрита плямами. Він вказував пальцем на три строкаті таблетки неправильної форми.

— Що трапилося? — спитав Блейк.

Грегорі почував тугу мембрану над грудьми.

Вії конвульсивно заблимали, демонструючи його крайнє здивування, тривогу, можливо, навіть страх. Він витягнув свій мацак, роздивився, який той довгий і міцний, зігнув навпіл, а потім випрямив назад.

Блейкові вусики здійнялися вгору в жесті зацікавленості.

— Гей, хлопчику, поговори зі мною! У тебе галюцинації?

Грегорі невиразно махнув хвостом.

— Вони почалися, якраз напередодні, коли я запитав Вас, чи справді у мене будуть галюцинації. Мене вже тоді глючило, але я цього не розумів. Все здавалося таким природнім, таким звичним... Я сидів на кріслі, а Ви — на дивані, і у нас був м'який зовнішній панцир як у... як у ссавців!

— Перехід в ілюзію часто непомітний. То ти пірнаєш туди, то виринаєш. Що відбувається зараз?

Грегорі скрутив кільцем свій сегментований хвіст і розслабив вусики. Роззирнувся. Жахлива занудно знайома яма.

— О, тепер я повернувся до нормального стану. Думаєте, у мене будуть ще галюцинації?

— Як я вже казав, я Вам це гарантую, — промовив Блейк, спритно складаючи свої блискучі яскраві крила і зручно вмоцнюючись на краю гнізда.